

Feuilleton Het Gele Huis (14)

De Basquiat

Kunstenaar Cornel Bierens heeft een droom: in januari 2015 wil hij in Amsterdam een Van Gogh-huis openen, waar het werk van de schilder te zien is in driedimensionale installaties. In Het Gele Huis kun je straks letterlijk de wereld in lopen die Van Gogh schilderde. Wekelijks beschrijft Cornel Bierens zijn lotgevallen. Hij heeft nog krap zes maanden.

Op een reis naar Duitsland ontmoet ik Albert, een kunstverzamelaar. Het gesprek komt op een instrument dat ik heb bedacht om te tekenen met alleen je ogen. Het wordt een van de attracties in Het Gele Huis. Het werkt zo: je kijkt aandachtig naar een zelfportret van Van Gogh, de bewegingen van je pupillen worden geregistreerd en de neerslag daarvan levert een schets op van Van Goghs portret. Ik vertel Albert dat ik € 50.000 zoek om een prototype te bouwen. Heeft hij een tip?

Hij denkt even na en zegt dan: 'Niet een tip, maar wel een tekening, misschien kunnen we daar iets mee. In de jaren negentig zag ik hem op de Noordermarkt liggen en meteen had ik het gevoel

dat het wel eens een Basquiat kon zijn. Voor f 200 waagde ik het erop. Als jij kunt aantonen dat hij echt is, kunnen we hem laten veilen. Van de opbrengst betaal ik dan jouw instrument.'

Onmiddellijk duik ik in het leven van Jean-Michel Basquiat. De New Yorkse graffitikunstenaar was regelmatig in Amsterdam, niet alleen omdat hij er een galerie had, maar ook om heroïne te scoren. Die betaalde hij met cash geld dat hij kreeg voor ter plekke gemaakte tekeningen. Voor het laatst was hij in Amsterdam in 1988, een paar maanden voordat hij op 27-jarige leeftijd aan een overdosis overleed. In 2013 is bij Christie's in New York een schilderij van hem geveild voor een recordbedrag van \$ 48,8 miljoen.

Jean Michel Basquiat?, Very Expensive?, 1988?

Ik wend me tot Museum Boijmans Van Beuningen, dat aardig wat werken van Basquiat bezit. We worden uitgenodigd voor een bijeenkomst met de directeur en de verantwoordelijke conservator. Albert legt zijn geïmproviseerde kartonnen map op tafel, vouwt hem open en wil de tekening eruit pakken. 'Nee, niet aanraken!' schrikt de conservator op, en uit het niets tovert zij witte handschoenen en een nieuwe zuurvrije verpakking tevoorschijn. We gaan het zwaar beveiligde depot in en vergelijken alle aanwezige Basquiats met de tekening. Vooralsnog ziet niemand ook maar één aanwijzing dat het om een vervalsing zou kunnen gaan.

.....
www.cornelbierens.nl